هفته نامهٔ

مجاهد

وآنان که در راه ما با جان ومال جهادکردند محققاً آنان رابه راه خویش
هدایت می کنیم و همیشه خدا یار نیکو کاران است

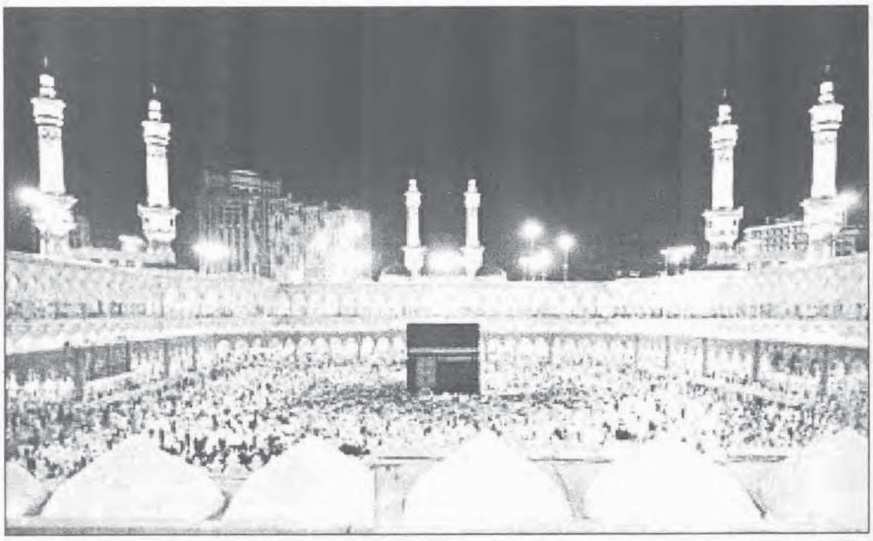
قرآن کریم

ارگان نشراتي جمعيت اسلامي افغانستان

دور ششم – سال نهم – شمارهٔ بیست و هشتم ۲۲ عقرب ۱۳۸۹ ۶ ذوالحجه ۱۴۳۱ – 13 Nov 2010

«مجاهد» فرارسیدن عید سعید قربان، عید ایثار و فداکاری را به کافه ملت نجیب افغانستان تبریک و تهنیت می گوید

لبیک اللهم لبیک

احکام و مسایل قربانی

بزرگ ترین قربانی را در تاریخ انسان، حضرت ابراهیم بُت شکن به بارگاه پروردگارش تقدیم کرد و خداوند مهربان با ارسال فدیه یی از بهشت (گوسفند) جان فرزندش (حضرت اسماعیل) ر ا نجات داد.

ص۶

د طالبانو د واکمنۍ د ړنگیدو نهمه کلیزه او د سولې هڅې

۷مخ

عملیات روس ها و عکس العمل حکومت افغانستان

ص۳

سعودی و ردِ خواست حکومت افغانستان

ص۲

تقابل کمیسیون انتخابات و لوی سارنوالی در یک ماجرای حقوقی

ص۵

دور سوم کنفرانس صلح بین الافغانی در مالدیو

مصباح شعیب

کنفرانس دو روزه یی که به تاریخ (۱۵–۱۶) عقرب، در کشور مالدیو واقع درجنوب آسیا تحت عنوان "کنفرانس صلح بین الافغانی" دایر گردیده بود، با صدور یک طرح پیشنهادی و بیانیهٔ اختتامیه، پایان یافت.

اشتراک کنندگان این نشست دو روزه را، شخصیت های سیاسی از جناح های مهم مخالف و موافق دولت افغانستان تشکیل می داد.

در این کنفرانس علاوه از چهار تن از زنان منسوب به مجلس نمایندگان افغانستان، از همه گروه های مهم، به شمول طالبان و حزب اسلامی حکمتیار هواخواهانی شرکت داشتند، اما همه براین نکته اشاره داشتند که درمجلس یاد شده، نمایندگیِ رسمی از جناح و حزبِ شان نمی کنند.

درجریان کنفرانس گفته شد: اهداف مهم کنفرانس صلح بین الافغانی - که برای بار سوم در کشور مالدیو دایر گردیده - همانا تأمین صلح دایمی و قطع جنگ می باشد.

همایون جریر، گردانندهٔ این کنفرانس، در افتتاح نشست، ضمن بر شمردن کارکردهای دو نشست قبلی، تأکید نمود که هدف این است تا گام های موثری به منظور تأمین صلح در کشور برداریم و زمینه را برای صلح پایدار، قطع جنگ و قانع ساختن طرف های اصلی جنگ، مهیا سازیم.

نامبرده ضمن اینکه متذکر شد: "این کنفرانس هیچگونه وابستگی

ص۳

صلح با زندانیان

ص۵

مجاهد

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان
مؤسس: استاد برهان الدین ربانی
سال تأسیس: ۱۳۵۷ خورشیدی
ناشر : دفتر فرهنگی
زیر نظر هیأت تحریر

آدرس: کابل، چوک دهمزنگ به استقامت سرک دارالامان، دست چپه نرسیده به هوتل کابل شاهان
شمارهٔ تلفن: ۰۷۰۰۲۸۵۱۳۹
Website: www.mujahedweekly.com
E-mail: Mujahid1357@Yahoo. com

سرمقاله

لوی اختر د قربانیو اختر

هر کله چې د اسلام دسپېڅلي دین ورانګې دستر پیغمبر محمد صلی الله علیه وسلم په مبعوث کېدو سره لومړی په غربي جزیره او بیا له هغه ځایه د دنیا ګوټ ګوټ ته ورسېدې نو د خپلو نورو تعلیماتو ترڅنګه یې (چې هر یو یې له حکمت او فلسفې ډک تعلیمات دي) یوه لاربښوونه دا وکړه چې د جاهلیت رسمونه او اخترونه له مینځه یوسي او د مسلمانانو لپاره په کال کې دوه اخترونه (کوچنی او لوی اختر) لمانځل د اسلامي مناسکو او شعایرو په توګه پرېږدي چې هر یو یې د اسلام د یوې سترې فریضې د ترسره کولو په پای کې د شکر اداء کولو یو مظهر دی؛ کوچنی اختر د روژې په پای کې او لوی اختر د حج د سترې فریضې په پای کې راځي خو په دواړو اخترونو کې د شکر اداء کولو او خوارو او غریبو وګړو سره د همدردۍ څرګندولو اشتراك موجود دی.

که په کوچني اختر کې د روژې د مکملې میاشتې په روژې نیولو سره د خوښۍ څرګندول او په دغه ستر عبادت تر سره کولو باندې مسلمانان شکر اداء کول ترسره کوي چې الله جل جلاله یې ورته توفیق ورکړ نو په لوی اختر کې د انبیاؤ د پلار ادم علیه وعلی نبیا الصلوات و التسلیمات د ستر سنت ژوندي کول (چې د حج له مناسکو څخه عبارت دي) صورت نیسي او د الله جل جلاله د کور د زیارت د فریضې اداء کولو چې په هر بداې او شتمن اودغه مبارك ځای ته د سفر لپاره دمالي او ځاني توان لرونکی وي، فرض ده حکم ترسره کیږي او د نورو مناسکو ترڅنګه یې یوه هم د قربانۍ د ترسره کولو وجیبه ده چې هر شتمن مسلمان یې باید ترسره کړي او دغه ابراهیمي سنت د یوڅاروي په حلالولو سره ترسره کړي که هغه د حج په اماکنو کې وي او که د دنیا په هرګوټ کې وي.

که د حج ټولي فریضې، د قربانۍ وجیبې او هم د اختر د خوښیو څرګندولو فلسفې ته خیر شو نو دا په ډاګه کیږي چې دغه ګردواړه احکام که له یوې خوا مسلمانانو ته دا درس ورکوي چې د سختیو ګاللو او قربانیو ورکولو روحیه ورکوي نو بلې خوا ته د مسلمانانو ترمینځه د یووالي او وحدت درس ورکوي او هم د غریبو او بې وزلو وګړو سره د خواخوږۍ او مرستې کولو یوه عملي پروسه ده چې بایدد ټولنې شتمن او بداې وګړي خپل هغه مسلمانان وروڼه چې اقتصادي حالت یې ښه نه وي او د خوښیو لپاره څه نلري د هغوی او د هغوی د اولادونو سره خپلې خوښۍ شریکې کړي ، که د مثال په توګه د خپلو اولادونو او دکورنیو د غړو لپاره ښه لباسونه اخلي نو باید چې د جهاد د شهیدانو اولادونه او دنورو بې وزله وګړو اولادونه هم په پام کې ونیسي او دغه اخترونه داسې ولمانځي چې هغوی مأیوسي حس نکړي، په خپلو خوښیو او خوراکولو کې د هغوی برخه وکړي او د اسلامي ټولنې د وګړو ترمینځه د تکافل عملي ثبوت وړاندې کړي، او د قربانۍ غوښې دی هم باید د هغې د آدابو سره سم درې برخې کړی چې یو برخه یې د خپلو اولادونو لپاره، یوه برخه دهغو بې وزلو او غریبو کورنیو لپاره ورکړي چې د قربانۍ کولو توان نلري او یوه برخه دې هم خپلو خپلوانو ته د صله رحمۍ د ژوندي کولو لپاره ځانګړې کړي څو دده سره په خوښۍ کې هغه څوك هم شریك شي چې د هغوی نغري ساړه دي او ددغې وجیبې د تر سره کولو څخه عاجز او بې برخې دي، ځکه که لوی اختر په اسلام کې د قربانۍ اختر ویلی کیږي نو د قربانۍ معنا یوازې دا نده چې څاروي د خپلو کورنیو لپاره حلال شي بلکې نور په خپلو خوښیو کې شریکول او بې وزلو او غریبو وګړو ته ورڅخه برخه ورکول څو له الهی دسترخوان څخه هغوی هم برخمن شي ، له ټولو ستره قرباني ده او همدا د قربانۍ کولو او اخترونو لمانځلو فلسفه ده.

سعودی و ردِ خواست حکومت افغانستان

وحید مژده

یک نظر سنجی که از جانب یک نهاد امریکایی به نام ایشیا فوندیشن در افغانستان صورت گرفته است نشان می دهد که بیش از هفتاد درصد مردم افغانستان خواهان مذاکره با مخالفین مسلح دولت و حل مشکل افغانستان از راه صلح و تفاهم اند. اینگونه نظر سنجی ها همه ساله درسراسر افغانستان صورت می گیرد و امسال در مقایسه به سال قبل یک تمایل ده درصد افزایش را برای مذاکره با طالبان از جانب مردم افغانستان نشان می دهد.

این نظر سنجی به وضوح نمایانگر این حقیقت است که اکثریت مردم افغانستان به این نتیجه رسیده اند که نمی توان از راه جنگ به صلح رسید. حقیقتی که ده ها سال جنگ بی حاصل در افغانستان آن را به اثبات رسانیده است.

از مدتی به اینطرف فرماندهان ناتو از تحول جدید در جنگ افغانستان سخن می گفتند. آنها مدعی بودند که با عملیات در قندهار ابتکار جنگ در افغانستان را از دست طالبان بیرون آورده اند و اکنون طالبان دو راه در پیش دارند؛ یا باید تسلیم شوند و یا کشته خواهند شد.

جنرال پتریوس قبل از این عملیات حتی گفت که آنها سلاح جدیدی را به افغانستان آورده اند. در جریان عملیات قندهار فرماندهان ناتو گفتند که طالبان زیر فشار قرار گرفته اند و فشار نظامی آنها را به مذاکره با دولت افغانستان ترغیب نموده است.

در همین حال امریکایی ها اعلام داشتند که از مذاکرات دولت افغانستان با طالبان حمایت می کنند اما این مذاکرات شامل ملا محمد عمر رهبر طالبان نخواهد شد. به عبارهٔ دیگر مذاکرات با افراد پائین رتبهٔ طالبان صورت خواهد گرفت که قانون اساسی افغانستان را پذیرفته و سلاح بر زمین می گذارند.

از آن به بعد اخباری به نشر رسید که گویا تعدادی از افراد بلند پایهٔ طالبان برای تفاهم با حکومت افغانستان به کابل آمده اند. در این رابطه از مولوی عبدالکبیر، مولوی صدراعظم و انوار الحق مجاهد نام برده شد. سرویس پشتوی رادیو ایران از قول میرزا اسلم بیک جنرال متقاعد و لوی درستیز سابق پاکستان این سفر به کابل را تائید کرد در حالی که طالبان هرنوع مذاکرات با حکومت افغانستان را رد کردند.

بعد از این جریان، رهبری طالبان اعلامیه یی به نشر رسانید که در آن تذکر رفته بود که جنگ با اشغالگران ادامه خواهد یافت و در این شرایط هرگونه تلاش در جهت صلح به منزلهٔ خیانت به آرمان مردم افغانستان است. طالبان تهدید کردند هرکسی که بخواهد در رابطه به صلح و تفاهم وساطت نماید، کشته خواهد شد.

از طرف دیگر مشرانو جرگهٔ افغانستان طی نامه یی از دولت عربستان سعودی خواهان وساطت میان طالبان و حکومت افغانستان شد. در این نامه به نقش عربستان سعودی در کمک به جهاد افغانستان و نیز احترامی که مردم افغانستان به دولت سعودی دارند اشاره شده بود. در واکنش به این نامه، وزیر خارجهٔ عربستان سعودی طی بیانیه یی، میانجیگری کشورش را مشروط به شرطی ساخت که تحقق آن در شرایط فعلی محال به نظر می رسد.

شهزاده سعود الفیصل وزیر خارجهٔ عربستان سعودی در رابطه با میانجگیری کشورش میان طالبان و حکومت افغانستان گفت تا زمانی که طالبان رسما جدائی خود از القاعده را اعلام نکرده باشند، کشور سعودی در این رابطه حاضر به وساطت نخواهد شد.

این شرط عربستان سعودی در حقیقت تائید نظر امریکا در مورد شرایط صلح در افغانستان است. اوباما در سخنانی که اخیراً در هند در رابطه با موضوع افغانستان ایراد کرد بار دیگر تاکید نمود صلح زمانی ممکن خواهد بود که طالبان ارتباط خود با تروریست ها را قطع کرده و قانون اساسی افغانستان را بپذیرند. عربستان سعودی هرگز نمی خواهد کاری کند که خلاف رای امریکا باشد زیرا سعودی ها در این زمینه به محدودیت هایی مواجه اند.

نخستین مشکل سعودی اینست که در حملهٔ یازدهٔ سپتامبر به امریکا، اکثر حمله کنندگان اتباع سعودی بودند و اسامه بن لادن رهبر بزرگترین و خطرناکترین شبکهٔ تروریستی در جهان نیز یک تبعهٔ سعودی به شمار می رود. به همین دلیل در امریکا افکار عمومی سعودی را در این ماجرا تا حدی مقصر می داند.

از جانب دیگر سعودی ها خاطرات تلخ میانجیگری میان رهبران مجاهدین افغان را دارند که حتی در مقدس ترین مکان مسلمین یعنی کعبه و با وساطت سعودی ها سوگند یاد کردند اما به آن وفادار نماندند و به جنگ میان خود ادامه دادند.

هرچند سعودی از جملهٔ معدود کشورهایی بود که رژیم طالبان را به رسمیت شناخت اما طالبان حاضر نشدند با وجود وعده های زیاد عربستان سعودی، اسامه بن لادن را از افغانستان اخراج نمایند. دولت سعودی در آن زمان حتی به طالبان وعده داد در صورتی که این تقاضا را بپذیرند، همه مشکلات شان با جامعهٔ جهانی را حل خواهد کرد اما طالبان با قاطعیت تمام به این درخواست جواب رد دادند. از آن به بعد عربستان سعودی روابط دیپلوماتیک خود را با طالبان در سطح پائین تری تنزیل داد.

نتیجهٔ سرسختی طالبان این شد که امریکا به افغانستان حمله کرد و به حکومت طالبان خاتمه داد. همین حمله را می توان مشوقی برای امریکا برای حمله به عراق نیز دانست که رژیم صدام حسین را سرنگون ساخت. از شرایطی که با این حملات ایجاد شد، بیشترین استفاده را ایران برد زیرا در هردو کشور رژیم های مخالف ایران سرنگون شد و جای آنرا رژیم هایی گرفت که با ایران یعنی رقیب عربستان سعودی رابطهٔ نزدیک دارند.

به همین دلیل عربستان سعودی در شرایط کنونی علاقه یی نه به جنگ افغانستان دارد و نه به صلح در این کشو: در حالی که این تنها دولت افغانستان نیست که علاقمند وساطت عربستان سعودی است؛ تقریبا دو سال قبل موقعی که ملا آغاجان معتصم از جانب ملا محمد عمر رهبر طالبان به حیث مسوول امور سیاسی طالبان مقرر گردید، در اولین مصاحبه با سایت انترنتی الثمود در جواب سوالی در رابطه با صلح و مذاکره گفت که اگر عربستان سعودی برای تامین صلح در افغانستان میانجیگری نماید، طالبان از آن استقبال خواهند کرد زیرا اماکن مقدسهٔ مسلمانان در این کشور قرار دارد و در عین حال خانوادهٔ سلطنتی سعودی مورد احترام مردم افغانستان می باشند.

به دنبال این اظهارات، بعضی از افراد القاعده عکس العمل نشان داده و سخنان معتصم را نظر شخصی خود وی دانستند اما ملا محمد عمر با دفاع از سخنان معتصم در حقیقت جدایی خود را از القاعده که خانوادهٔ سلطنتی سعودی را فاسد و قیام در برابر آنرا جهاد می داند، نشان داد. اکنون حکومت سعوی با این بیانیه، موقف خود را روشن نمود و کار تامین صلح را به مردم افغانستان واگذار کرد.

این نکته هم روشن است که عربستان سعودی رابطهٔ نزدیک با امریکا دارد و از آنجائی که شرایط امریکا برای صلح در افغانستان مانند سلاح برزمین نهادن و پذیرفتن قانون اساسی از جانب طالبان رد شده است، سعودی ها می دانند که امریکایی ها به صورت جدی خواهان صلح با طالبان نیستند، بنابراین حکومت سعودی نمی خواهد دست به کاری بزنند که امریکا خواستار آن نیست.

درحالی که اکثریت عظیم از مردم افغانستان خواهان صلح در کشور شان از راه مذاکره و تفاهم اند و نظر سنجی امریکایی ها نیز این حقیقت را نشان می دهد اما اهداف کشور های دیگر در افغانستان مانع رسیدن به این هدف است. پس می توان به این نتیجه رسید که اگر مردم افغانستان خود مشکل خود را حل نسازند، این مشکل را خارجی ها حل نخواهند کرد.

عملیات روس ها و عکس العمل حکومت افغانستان

ابوبکر سبزوار

به دنبال نشر این خبر که به تاریخ هشت عقرب نیروهای امریکایی و روسی طی یک عملیات مشترک در ننگرهار در شرق افغانستان، چندین لابراتوار مواد مخدر را تخریب کرده اند، حکومت افغانستان از این اقدام ناتو به شدت انتقاد کرد. گفته شده که آمادگی ها برای این عملیات مشترک از دوماه قبل گرفته شده بود. پس از خروج نیروهای اتحاد شوروی از افغانستان، این نخستین باری است که خبر از حضور سربازان روسی در داخل افغانستان می رسد که در عملیات نظامی شرکت کرده اند.

در مورد این ماجرا روایات مختلف است. در این عملیات نیروهای وزارت داخلهٔ افغانستان با نیروهای خارجی اشتراک داشتند اما آنها مدعی اند در مورد اینکه روس ها هم در این عملیات شرکت دارند، ناتو آنها را در جریان قرار نداده بود. از آنجا که چهرهٔ امریکایی ها و روس ها با هم نزدیک است، آنها قادر به تشخیص نشدند.

در سال ۲۰۰۱ زمانی که نیروهای امریکایی برای سرنگونی طالبان به افغانستان لشکر کشیدند، از روسیه فقط انتظار تائید لفظی برای این کار را داشتند که این کار از جانب مقامات روسی صورت گرفت. روس ها عملا در این کار با امریکا و غرب شریک نشدند و امریکا نیز با غرور فراوان از شکست ظاهری طالبان، روس ها را مستحق مشارکت در این ماموریت ندیدند.

گذشت زمان به امریکایی ها نشان داد که قدم در کشوری نهاده اند که پیروزی نظامی در آن ناممکن است. امریکایی ها به تدریج به اهمیت نقش کشورهای منطقه در پیروزی اهداف شان در افغانستان پی بردند به خصوص که وضع نابسامان پاکستان ایجاب می نمود تا راه های دیگری هم برای رسانیدن وسایل و امکانات لوژستیکی به نیروهای شان در افغانستان در اختیار داشته باشند. اما سیاست های جمهوری خواهان به رهبری بوش در اروپا مانعی بر سر راه این هدف بود.

جورج بوش خواهان گسترش ناتو به سوی شرق بود اما اوباما با کنار نهادن برنامهٔ سپر موشکی در پولیند و جمهوری چک توانست تا حدی اعتماد روس ها را جلب نماید و از حساس شدن روس ها که می توانست پیمان شانگهای را به یک پکت نظامی مبدل سازد جلوگیری نمایند.

وقایع گرجستان نیز روابط میان امریکا و روسیه را زیر فشار قرار داد. نیروهای روسی توانستند تا ساکاشویلی را سرجای خودش بنشانند اما امریکا بعد از این واقعهٔ ناخوش آیند نیز تلاش کرد تا روابط بهتری با ماسکو برقرار نماید.

در شرایطی که یکصد و پنجاه هزار سرباز امریکایی یک کشور محاط به خشکه درگیر جنگ فرسایشی چریکی است، اکثر کشور های متحد امریکا در ناتو در این جنگ حضوری سمبولیک دارند و افکار عمومی در این کشور ها به صورت فزاینده یی برعلیه ماموریت افغانستان است. یک متحد قدرتمند که نزدیک به مرزهای افغانستان باشد برای امریکا ارزش حیاتی دارد. واقعیت های عملی میدان جنگ در افغانستان و پاکستان امریکا را بر سرعقل آورد و از آن به بعد طرح هایی برای کشیدن پای روس ها به جنگ به نفع امریکا در افغانستان در دستور کار قرار گرفت.

از مدت ها قبل اقدامات مشکوک در شمال افغانستان نشان می داد که دست های مرموزی در صدد اند تا پای روس ها را به منازعهٔ افغانستان بکشند. وقتی رئیس جمهور کرزی از پرواز هلی کوپتر های مشکوک برای انتقال افراد مسلح به شمال افغانستان خبر داد، خارجی ها منکر این موضوع شدند و دلیل شان نیز این بود منطقی نیست آنها دامنهٔ جنگ را به مناطق امن گسترش ببخشند و برای خود دردسر بیشتر ایجاد نمایند. چرا باید آنها دست به کاری بزنند که جان سربازان شان به خطر بیافتد؟

در همان موقع یک مقام امنیتی در شمال کشور نیز در مصاحبه با رسانه ها این جریان را تائید کرد. رئیس جمهور تصریح نمود که چنین کاری از ماه ها قبل در ولایات سمنگان، کندز و بغلان ادامه داشته و اکنون دامنهٔ این اقدامات به ولایات شمال غرب نیز کشیده شده است.

در آن زمان گفته شد که امنیت فضایی شمال افغانستان را نیروهای آلمانی به عهده دارند و گسترش ناامنی ها در این مناطق بیشتر می تواند سربازان این کشور را با خطر مواجه سازد، ولی آلمانی ها در این مورد نه تنها اعتراض و اظهار نظر نکردند بلکه با کشتن عده یهٔ زیادی از مردم غیرنظامی در جریان حمله به تانکرها، در دادن انگیزهٔ خشونت و ناامنی و گرفتن انتقام از خارجیان به مردم محل، در این ناامنی سهم گرفتند. آلمانی ها طیارات کشف از نوع تورنادو را در اختیار دارند که ادعا می شود در کنترول قلمرو هوایی شمال کشور نقش دارد.

فدراسیون روسیه هنوز هم آسیای میانه را بخشی از قلمرو نفوذ خود می داند و در مورد ناامنی ها در این منطقه حساس است. بنابراین ناامنی های شمال افغانستان که امکان فراوان برای نفوذ به آسیای میانه را دارد می توانست روس ها را ترغیب به سهیم شدن با امریکا در جنگ علیه "تروریسم" سازد. تصادفی نیست که هنوز امریکا در مورد جنگجویان آسیای میانه که در وزیرستان مستقر اند موضع تندی نداشته است.

موضوع کشته شدن سلطان محمد منادی خبرنگار افغان که همراه با استفن فارل خبرنگار امریکایی در جریان تحقیق در مورد بمباران تانکر های تیل در ولایت قندز، موضوع را پیچیده تر و مبهم تر جلوه می دهد. منادی از نزد طالبان زنده وسالم آزاد گردید اما توسط سربازان انگلیسی که برای نجات خبرنگار خارجی به محل آمده بودند، کشته شد.

این قتل مرموز که تا کنون نیز راز آن افشا نشده می تواند به همین مسئله رابطه داشته باشد. شاید منادی در آخرین سفر زندگی خویش پی به رازی برد که باید افشا نمی شد. شاید او به این مسئله پی برد که کشور های خارجی در افغانستان با حلقاتی از مخالفین مسلح در شمال افغانستان رابطه دارند.

اما از همان ابتدا این شک وجود داشت که نیروهای غربی در افغانستان درصدد اند طالب هراسی را به آسیای میانه گسترش دهند. کشورهای آسیای میانه که توسط رژیم های مستبد وغیر دیموکراتیک اداره می شوند، در برابر ناامنی آسیب پذیر اند و در میان طالبان گروه هایی که برای آزادی آسیای میانه درگیر نبرد بودند نیز دیده می شوند.

مقامات امنیتی افغان از مدت ها قبل اعلام داشته اند که در میان افراد مسلح در شمال و شمال غرب افغانستان عناصری از حرکت اسلامی ازبکستان نیز دیده می شوند و حتی اعلام شد که بعضی از این افراد کشته یا دستگیر شده اند. این ادعا ها که از جانب مقامات امنیتی در شمال گزارش داده شد می توانست نگرانی ها را در آسیای میانه تشدید نماید.

هرچند مقامات پاکستانی مدت ها قبل از کشته شدن طاهر یولداش رهبر حرکت اسلامی ازبکستان سخن گفته اند اما این گروه هنوز هم به عنوان یک چالش عمده در آسیای میانه باقی مانده است که برای آزادی تمام آسیای میانه و قفقاز مبارزه می کند. در عین حال تعدادی از افراد مسلح از چچنیا نیز در این گروه علیه رژیم های آسیای میانه درگیر جنگ اند.

چندی قبل گروهی از افراد مسلح از آسیای میانه که قبلا در وزیرستان دیده شده بودند، با حمله به سربازان تاجیکستان در داخل خاک آن کشو، ده ها تن از این سربازان را کشتند. این حمله که به رهبری ملا عبدالله مشهور به عبدالله دراز و علی بیدکی که در منطقهٔ کمرآب موضع گرفته بودند صورت گرفت حکومت تاجیکستان را هراسان ساخت.

مسئلهٔ دیگری که برای فدراسیون روسیه مهم است، خطر مواد مخدر افغانستان برای آن کشور است. از مدت ها قبل روس ها از ازدیاد تولید مواد مخدر در افغانستان ابراز نگرانی کرده بودند. روس ها از اینکه با آمدن نیروهای خارجی به افغانستان تولید مواد مخدر تمام ریکارد های سابق را شکسته است، سخت نگران هستند و آن را نه یک عمل ناشی از تصادف بلکه دسیسه یی علیه خود شان می دانند. زیرا بخش بزرگی از این مواد مخدر به روسیه می رود و مشکلات بزرگی را برای فدراسیون روسیه به میان آورده است.

نخستین عملیات مشترک نیروهای روسی و امریکایی در افغانستان هرچند در ظاهر برای مبارزه با مواد مخدر صورت گرفته اما می تواند سرآغازی برای عملیات مشترک نظامی روسیه با ناتو و امریکا در مبارزه علیه طالبان در افغانستان باشد، اما مقامات روسی اعلام داشته اند که هرگز به افغانستان نیروی رزمی نخواهند فرستاد.

این ماجرا بار دیگر حکومت افغانستان را به یاد "حاکمیت ملی" انداخته است و بر نیروهای ناتو انتقاد دارند که چرا بدون مشوره با حکومت افغانستان دست به این کار زده اند اما ناتو از همکاری خود با روس ها در بخش مبارزه با مواد مخدر ابراز رضائیت کرده است. یعنی چیزی به نام حاکمیت ملی در افغانستان بی معنی است!

در حالی که مقامات روسی از عکس العمل رئیس جمهور افغانستان در برابر عملیات شان در ولسوالی شنوار ابراز تعجب کرده اند، رئیس جمهور کرزی از قوماندانی ناتو در افغانستان به خاطر عملیات مشترک شان با نیروهای مبارزه با قاچاق مواد مخدر کشور روسیه بالای یک کارگاه مواد مخدر در این ولسوالی توضیح خواست.

در خبرنامهٔ ارسالی دفتر سخنگوی ریاست جمهوری، افغانستان با فدراسیون روسیه دارای روابط دوستانه بوده و خواهان گسترش همکاری میان دو کشور در ساحات گوناگون از جمله مبارزهٔ مشترک با مواد مخدر می باشد.

افغانستان خواهان آنست تا این مبارزهٔ مشترک بر پایهٔ توافقات دو جانبه میان دو کشور هرچه بیشتر گسترش یابد. در خبرنامه آمده است که هیچ سازمان و نهادی حق ندارد بدون اجازه و توافق افغانستان در داخل قلمرو کشور ما دست به این گونه عملیات نظامی بزنند.

در خبرنامه آمده است حکومت افغانستان این اقدام ناتو را محکوم نموده اعلام می دارد که چنین عملیات خودسرانه نقض آشکار حاکمیت ملی افغانستان و قوانین بین المللی بوده و تکرار آن عکس العمل مقتضی کشور ما را در پی خواهد داشت.

اما خبر جالب اینکه رئیس جمهور کرزی در سوم نوامبر تماس تیلفونی با میدودوف رئیس جمهور فدراسیون روسیه داشت. در این صحبت تیلفونی رئیس جمهور کرزی ضمن تشکر از کمک های فدارسیون روسیه به افغانستان، از مبارزهٔ مشترک با مواد مخدر در افغانستان با فدراسیون روسیه که در مذاکرات سوچی هم روی آن توافق صورت گرفته بود اطمینان داد که به نظر می رسد مشکل حل شده است.

دور سوم کنفرانس صلح در ...

داخلی و خارجی ندارد"، افزود: " آنچه گفتیم ، آینده شاهد مدعای ما خواهد بود و این حقیقت را به اثبات خواهد رساند."

همایون جریر درپهلوی اینکه نقش خارجی ها را در کشور انکار نکرد، علاوه نمود: "خارجی ها، نباید در امور کشور ما مداخله نمایند واین به مفهوم آن است که ما خواهان همکاری کشورهای مهم جهانی و منطقه، همسایه ها و سازمان ملل متحد در زمینهٔ عملی شدن طرح این کنفرانس هستیم."

در مورد طرح پنج ماده یی – که یک طرح پیشنهادی عنوان گردید- کنفرانس به هیئت اداری وظیفه سپرد تا مفاد آن را به آگاهی اطراف مهم داخلی و خارجی ابلاغ بکنند و بعد از ارائه نظریات و تعدیلات مفید، در راستای تحکیم صلح ، در جلسه یی که در دورچهارم دایر خواهد شد، روی آن بحث و تبادل نظر صورت گیرد.

نکات عمدهٔ طرح پیشنهادی کنفرانس صلح بین الافغانی منعقدهٔ مالدیو،" مشارک سیاسی همه اطراف ذیدخل در نظام سیاسی افغانستان" وانمود شده که در پرنسیپ قانون اساسی موجود را تائید می نماید، ضمن اینکه گفته شده: کنفرانس متأکد بر آتش بس و قطع جنگ، تشکیل شورای عالی امنیت ملی می باشد. رئیس جمهور التزام دارد تا صلاحیت های قانونی خویش را مبنی به فیصله های این شورا، اعمال کند واعضای شورا از نمایندگان گروه های مهم سیاسی ومخالفینی - که جنگ را قطع و آتش بس را می پذیرند- تشکیل می شود.

در مورد نیروهای خارجی تذکر رفته تا مناسب با پیشرفت روند صلح برنامهٔ خروج شانرا اعلام و عملی سازند.

در اخیر طرح گفته شده که در صورت قبولی، روی تطبیق و پیگیری آن کمیسیونی به ابتکار جریان صلح مالدیو تشکیل خواهد شد تا در صورت بروز مشکلات، بین اطراف ذیدخل وساطت نماید.

در قسمتی از بیانیهٔ اختتامیهٔ کنفرانس تقاضا شده تا تمام جناح های مهم و مطرح کشور با درک مسوولیت دینی و ملی شان از پروسه صلح و طرح پیشنهادی این کنفرانس حمایت به عمل آورند.

*** در شرایط فعلی، صلح نیاز مبرم مردم افغانستان است هر باشندهٔ این کشور خواهان آن است تا صلح و ثبات همیشگی در افغانستان حکمفرما گردد، بدون شک امنیت و آرامش است که کشور به سوی رفاه، ترقی، توسعه و پیشرفت گامزن می شود.

هر فرد، گروه، نهاد و حزب در داخل و خارج کشور که صدای صلح طلبی را بلند می کند و آرزو و هدفش تحکیم صلح و تأمین امنیت در کشور می باشد تا مردم کشور- که از ناحیهٔ جنگ سالهاست دچار مشکلات هستند - رهایی یابند، و این به یقین عملی است پسندیده و مورد قبول همه، که بدون شک مورد استقبال همگان قرار می گیرد و تمامی مردم وطن ، چشم به راه عملی شدن آن می باشند.

اما آنچه به موقف جمعیت اسلامی افغانستان ارتباط می گیرد، باید متذکرگردید که: این تنظیم، ازهر عمل صلح جویانه یی که به جنگ و درگیری در کشور خاتمه بدهد و بر مبنای عدالت اجتماعی استوار باشد، پشتیبانی و حمایت به عمل می آورد. برمبنای همین اصل است که رهبری جمعیت اسلامی افغانستان ریاست شورای عالی صلح را پذیرفته است تا ازطریق آن بتواند نقش سازنده و اساسی را دراین راستا بردارد وازهمه اطراف درگیر بطلبد تا به مذاکره و تفاهم برای اعادهٔ صلح و ثبات درکشور تن در دهند و به جنگ و درگیری، نقطهٔ پایان بگذارند.

نکاتی درحاشیهٔ نخستین جشنوارهٔ خوشنویسی کشور های عضو ایکو در تاجیکستان

ساعت ۲ بعد ازظهر روز چهارشنبه ۲۱ میزان ۱۳۸۹(۱۳ اکتبر ۲۰۱۰) نخستین جشنوارهٔ خوشنویسی کشورهای عضو ایکو باحضور وزیر فرهنگ تاجیکستان میرزا شاهرخ اسراری و آقای ایوبی مسوول بخش فرهنگی ایکو، عبدالغفور آرزو سفیر کبیر افغانستان درتاجیکستان و علی اصغر شعر دوست سفیر جمهوری اسلامی ایران، دکتورشمس الحق آریانفر اتشهٔ فرهنگی سفارت افغانستان درتاجیکستان، درتالار آثارخانهٔ بزرگ بهزاد شهر دوشنبه افتتاح گردید.

ازساعت ۱۰ صبح همین روز درتالار وزارت فرهنگ تاجیکستان، نشست علمی- هنری دانشیان و خوشنویسان، پیرامون هنرخط و خطاطی به پیشواز نمایشگاه خوشنویسی ادامه داشت که هریک ازشرکت کنندگان مقالات و نکاتی را در رابطه به این هنر ابرازکردند.

از کشور افغانستان علی بابا اورنگ با ۳۰ اثر هنری در این جشنواره شرکت داشت. همین گونه آثار نقاشی افغان های مهاجر، که قبل براین درنمایشگاه اصفهان شرکت داشتند؛ زینت افزای نمایشگاه دوشنبه بود.

این نمایشگاه تا ۲۹ میزان ۱۳۶۹ = ۲۱ اکتبر ۲۰۱۰ برای مدت ۹ روز به روی باز دید کنندگان، هنرمندان و علاقمندان تاجیک درشهر دوشنبه بازبود. قرار است این نمایشگاه تا یکماه دیگر به ابتکار وزارت اطلاعات و فرهنگ افغانستان و بخش فرهنگی ایکو، در افغانستان تدویر گردد.

بخش فرهنگی ایکو با تدویر این نمایشگاه ابتکار بزرگ و ارجمندی را سازمان داده بود که قابل قدر است. این ارجمندی را از چند نگاه می شود ارزشیابی کرد:

هنر خط و خوشنویسی، هنر والا و بایستهٔ ملت فرهیختهٔ ما درطی سده هاست.

خط درمحراق هنرهای تجسمی ازلحاظ ظرافت و زیبایی و قداست جا دارد.

چند ویژگی خط فارسی یا عربی و خوشنویسی آنرا، برتری بخشیده است:

_ خط فارسی یا عربی، ظرفیست که کلام آفریدگار را عینیت بخشیده است. قران

خوشنویسی هنر بی بدیل و برتر فرهنگ ما

دکتور شمس الحق آریانفر

کریم را با هر حرف دیگری بنویسیم ، قران نیست، ترجمه و برگردان قران است. فقط با این خط است که می شود کلام خدا را گرفت و از فضای لایتناهی به قالب آورد. این خط را نمی شود تغییر داد، نمی شود تعویض کرد، این خط مقدس است.

_ سوگند آفریدگار به قلم و خط، بیانیست از قدسیت خط.

ن والقلم و مایسطرون ، .... الذی علم بالقلم

_ خط فارسی کلام آسمان را زمینی کرد، ترجمان شد و جاودانه ساخت.

_ خط فارسی یا عربی تجسم کلام وحی است

_ خط فارسی تجسم معنویت ماست. همه ابعاد معنوی درقالب این خط، حفظ شده و ماندگاری یافته است.

_ هنر خط فارسی، بی بدیل است. در هیچ خطی چنین زیبایی هایی شکل نگرفته و چنین میراثی برجا نمانده است.

_ تعادل درخط فارسی با چنان ظرافتی مسجل گردیده است که اگر حرفی یک میلی متر دراز یا کوتاه شود، به سادگی قابل درک و تشحیص می باشد. خطاط باید چنان ظرافت کار باشد که درتمام نوشته اش یک میلی تفاوت حتی در یک حرف دیده نشود که در آن صورت از زیبایی می افتد.

_ این خط دارنده و داننده اش را با سواد نگهمیدارد. کسی که به این خط می نویسد باید ریشه و مصدر کلمات را بداند، این که کدام کلمه با کدام حرف نوشته می شود که اگر به جای (ز) حرف (ظ) آمد، نادرست می گردد.

این امر سبب می گردد که خطاط و یا فرد باسواد در زبان فارسی و عربی ناگزیر دانا و عالم هم باشد. درحالی که دربسیاری از زبان ها این ویژگی وجود ندارد.

_ خط فارسی درطول تاریخ روی ملاحظاتی که درعرصهٔ نقاشی و موسیقی بوده، بار این هنرها را نیز به دوش کشیده است. از اینجاست که در مواردی این خط به نقاشی و تصویر سازی تبدیل می گردد.

_ گذشته ازهمه، سرنوشت ملت های ما با این خط گره خورده است. نابودی این خط، نابودی ملت ها و محو همه داشته ها و میراث های معنوی هزار سالهٔ ماست.

_ هنر خط ما، هنر یگانه درجهان است. ما توانسته ایم این هنر را به عنوان هنر ناب و گزیده به فرهنگ جهانی تقدیم کنیم و فرهنگ بشری را غنا بخشیم.

_ خط فارسی طبقه یی را به نام « میرزا » در جامعه ایجاد کرد که تا امروز باقیست و جزو نام افراد گردیده است.

_ میرزا ها طبقهٔ برتر و خط و خوشنویسی، هنر برترین بوده است. می گویند: روزگاری یاقوت مستعصمی قران کریمی را خطاطی کرد و به خلیفه بخشید، اما خلیفه قسمی که لازم بود از او قدردانی نکرد. زمانی خلیفه متوجه شد که در کلمهٔ «اعووو» خطاط سه حرف «و» را ننوشته است. خطاط را دعوت کرد تا آنرا تکمیل نماید. خطاط گفت: اکنون دستانم می لرزد و نمی توانم آن را بنویسم. خلیفه همه خطاطان را جمع کرد حدود ۴۰ روز مشق کردند تا سه حرف مذکور را قسمی بنویسند که زیبایی کلام پاک صدمه نبیند. اما موفق نشدند و هیچ کس جرئت نکرد این حروف را بنویسد. دوباره به خطاط مراجعه کردند. خلیفه او را خواست وگفت: هرچه بخواهی برایت می دهم، فقط این سه حرف را بنویس. خطاط گفت: آنقدر طلا بده که اگر در میدان یکجا بریزی، ازیکسو به دیگر سو انسان دیده نشود. خلیفه قبول کرد. وقتی خلیفه طلاها را در میدان ریخت. خطاط گفت: اکنون طلا هایت را بردار. من می خواستم به تو نشان دهم که آنچه من به تو هدیه کرده ام هرحرفش به این پیمانه ارزش دارد.

در شکوفایی و بالندگی خط فارسی خطاطان و هنرمندان خراسان زمین از هزار سال بدینسو زحمات فراوان کشیده اند. به قولی، با خطوط رایج در جامعهٔ عرب زبان، انواع خط به این الفبا به ۶۰ نوع می رسد. اما به صورت کل درمیان فارسی زبانان ۶ و یا ۷ نوع خط مشهور بوده است که خطاطان مشهور به « خطاط هفت قلمی» مشهور گردیده اند.

نگار من خط خوش مینویسد

به غایت خوب و دلکش مینویسد
مناشر و محقق نسخ و ریحان
رقاع و ثلث هر شش مینویسد

حضرت مولانا عبدالرحمن جامی هفت قلم را در سرودهٔ خود چنین مشخص ساخته است:

کاتبان را هفت خط باشد به طور مختلف
ثلث و ریحان و محقق نسخ و توقیع و رقاع
بعدازآن تعلیق آن خط است کش اهل عجم
از خط توقیع استنباط کردند اختراغ

آخرین خطی که ایجاد شده؛ همانا خط نستعلیق است که در اواخر قرن ۸ و اوایل قرن ۹ درعهد تیموریان هرات ازترکیب خط نسخ و تعلیق ایجاد گردید. نستعلیق اوج زیبایی خط فارسی است که آن را « عروس الخطوط» خوانده اند.

از سازمان ایکو و بخش فرهنگی آن که میراث ارجناک و بایستهٔ کشورهای عضو ایکو را درست تشخیص داده و در توسعهٔ آن اقدام نموده است، جا دارد قلباً سپاس گزار باشیم. امید است این هنر برتر و این میراث سترگ بازهم بیشتر مورد توجه قرار گیرد و بارور گردد.

آمدن عید مبارک

حافظ

ساقیا آمدن عید مبارک بادت
وان مواعید که کردی مرود ازیادت
برسان بندگی دختر رز،گو: به درآی
که دم همت ما کرد زبند آزادت
چشم بد دور! کزآن تفرقه، خوش بازآورد
طالع نامور و دولت مادر زادت
شکر ایزد که زتاراج خزان رخنه نیافت
بوستان سمن و سرو وگل وشمشادت!
درشگفتم که دراین مدت ایام فراق
برگرفتی زحریفان دل و، دل می دادت
شادی مجلسیان در قدم فرخ تست
جای غم باد هرآن دل که نخواهد شادت!
حافظ! از دست مده صحبت این کشتی نوح
ورنه، توفان حوادث ببرد بنیادت!

بیامد عید ای ساقی

بیامد عید ای ساقی عنایت را نمی دانی
غلامانند سلطان را بیارا بزم سلطانی
منم مخمور ومست تو قدح خواهم زدست تو
قدح از دست تو خوشتر که می جانست و توجانی
بیا ساقی کم آزارم که من از خویش بیزارم
بنه بردست آن شیشه به قانون پری خوانی
چنان کن شیشه را ساده که گوید خود منم باده
بحق خویشی، ای ساقی که بیخویشم تو بنشانی
به عشق وجستجوی تو سبو بردم به جوی تو
بحمد الله که دانستم که ما را خود تو جویانی
تو خواهم کز نکوکاری سبو را نیک برداری
ازآن می های روحانی وز آن خم های پنهانی
میی اندر سرم کردی ودیگر وعده ام کردی
بجان پاکت ای ساقی که پیمان را نگردانی
که ساقی الستی تو، قرار جان مستی تو
درخیبر شکستی تو به بازوی مسلمانی

تقابل کمیسیون انتخابات و لوی سارنوالی

در یک ماجرای حقوقی

عبیدالعلی کوهی استاد دانشگاه کابل

ظرف دهه های اخیر، موجودیت بی ثباتی سیاسی و اجتماعی، بر بحران اعتماد در کشور افزوده است. این بی ثباتی سیاسی و اجتماعی موجب گردیده است، تا در زیربنا های اقتصادی، احتماعی و فرهنگی کشور، تزلزل ایجاد گردد. پس از رویکار آمدن نهاد جدیدی، تحت رهبری حامد کرزی، افغانستان با بحران های جدید؛ چون: بحران سیاسی و اجتماعی، انتخابات، مشارکت اقوام در توزیع قدرت، حکومت داری خوب و فساد گسترده اداری و مالی مواجه گردیده است. دور دوم انتخابات ریاست جمهوری در سال ۱۳۸۸ هـ با تقلب و تخلف گسترده همراه بود که از تبعات آن تقلب گسترده در انتخابات دور دوم کشور است. موجی از نا باوری و عدم شفافیت در انتخابات دور دوم مجلس نمایندگان یک نوع تقابل و رویا رویی میان کمیسیون به ظاهر مستقل انتخابات و لوی سارنوالی کشور به وجود آمد. لوی سارنوالی تهدید کرد که کمیسیون انتخابات حقایق را در روند انتخابات کتمان نموده است و از معرفی افراد متخلف در کار انتخابات، به این اداره غفلت نموده است. در نتیجه این هشدار ها، در فرجام لوی سارنوالی در این نبرد تبلیغاتی پیروز گردید و کمیسیون انتخابات لست ۴۱۳ تن را به لوی سارنوالی سپرد که تعداد نماینده گان برحال مجلس نماینده گان شامل این لست میباشد. بعد از فرستادن این لست به لوی سارنوالی، کمیسیون شکایات انتخاباتی به تناقض گویی پرداخته؛ طوری که گاهی این افراد را متخلف میخواند و بار دیگر، اصرار میورزد که این افراد نزد این کمیسیون متهم نبوده، فقط به هدف شفافیت و انحراف رسانه یی به این کار پرداخته، تا اذهان عامه را مخدوش نسازد. موضوع هر چه بوده باشد ضرب الاجلی را که لوی سارنوالی به این کمیسیون داده بود، تا صلاحیت بررسی شکایت های انتخاباتی را به این نهاد واگذار نماید، موفق گردید.

ماده ۶۴ قانون انتخابات و بند سوم آن کمیسیون مستقل انتخابات میتواند در کار انتخابات تصمیم بگیرد و رای های مشکوک را از جریان شمارش باز دارد و تخلف کاران را از رقابت در کار انتخابات حذف نماید. در ماده ۱۳۴ قانون اساسی کشور موضوع کشف تحقق و تعقیب از صلاحیت سارنوالی می باشد و در ماده ۱۵۶ این قانون بر استقلال کمیسیون مستقل انتخابات برای برگزاری و رهبری انتخابات تاکید شده است. بدون شک استقلال کمیسیون انتخابات با صلاحیت لوی سارنوالی قابل مکث و جمع بندی می باشد.

در صورتی که افراد شامل این لست دارای جرم مشهود انتخاباتی بوده باشند فقط این اداره است که نه تنها صلاحیت؛ بلکه مسوولیت پیدا می کند که در راستای کشف، تعقیب و تحقیق آن اقدام نماید. اما موضوع قابل بحث این است که کشف جرم در صورتی ایجاب می شود که جرم به وقوع پیوسته باشد، وقتی در قاموس جرم یک موضوع به عنوان جرم تلقی گردد، سارنوالی به تعقیب آن موظف می گردد. این قضیه یک موضوع حقوقی بوده و در صورت وقوع جرم می تواند سارنوالی در زمینه به تحقیقات خود ادامه دهد. ایجاب می کند که تهیهٔ این لست بدون جو سازی سیاسی و از فشار های دولتی به دور بوده باشد؛ زیرا بدون جرم مشهود شخصی را به اتهام جرم نزد رسانه ها و مردم افشاء نمودن دور از مفاد حقوق و کرامت انسانی است. این تقابل نه تنها منجر به فرستادن این لست از سوی کمیسیون انتخابات به لوی سارنوالی گردید؛ بلکه مشکل حقوقی را در زمینه ایجاد نموده است. در ظاهر چنین فهمیده می شود که این کمیسیون فرستادن این لست را شفافیت موضوع در کار خود خوانده است. این کار یک نوع تقابل دیگر را، میان لوی سارنوالی و پارلمان کشور به وجود آورده است؛ زیرا ۶۰ تن از مشمولان این لست را اعضای بر حال مجلس نمایندگان تشکیل می دهد که در نزد رسانه ها و مردم این اشخاص، متخلف خوانده شده اند و لوی سارنوالی کشور خواهان تحقیق و بررسی این موضوع گردیده است. نتیجه این موضوع هر چه بوده باشد به نفع ثبات و اعتماد میان دولت و ارگان های عدلی و قضایی کشور خواهد بود. بسیار خوب خواهد بود که مردم بدانند تا در کمیسیونی به نام مستقل انتخابات، چه گذشته است. در این بحث دو موضوع قابل ذکر است که در روز های بعدی پاسخ آن را مردم خواهند یافت. آیا لوی سارنوالی به دنبال تعقیب شماری از افرادیست که در کمیسیون انتخابات ماموریت داشته و مرتکب جرم گردیده اند؟ یا این که این نهاد به دنبال بررسی پروسهٔ انتخابات است، که گویا به صورت قانونی انجام نیافته و در آن موارد جرمی فراوان به وقوع پیوسته است. از لحن تند ماموران لوی سارنوالی فهمیده می شود که این نهاد به دنبال بررسی پروسه های مرتبط به انتخابات می باشد.

پرسش دیگر در این قضیه چنین است، جریان انتخابات تنها یک پروسهٔ داخلی کمیسیون انتخابات نبوده که بتواند، بر دشواری های آن رسیدگی نماید؛ بلکه انتخابات و پیامدهای آن شامل قلمرو نهاد عدلی و قضایی کشور نیز می گردد. در اینجا پرسش های دیگر می تواند در این تقابل به بررسی گرفته شود. هر قدر در کار لوی سارنوالی شفافیت وجود داشته باشد و کشف جرم به آگاهی مردم رسانیده شود، به همان پیمانه مردم به این ارگان اعتماد می نمایند. اگر چنین حرکت، یک جریان نمایشی بوده و ناشی از جو سازی سیاسی و تهدید تعدادی از اشخاص و افراد بوده باشد، نه تنها مشکل سیاسی کشور کاهش نخواهد یافت؛ بلکه گره یی دیگر بر دشواری های سیاسی کشور افزوده خواهد شد. سوال اساسی اینجاست که لوی سارنوالی کشور در کشمکش های مربوط به انتخابات ریاست جمهوری در سال ۱۳۸۸ مداخله نکرد، اکنون این نهاد تصمیم به مداخله در کشمکش و درگیری های مربوط به انتخابات پارلمانی گردیده است.

در صورتی که لوی سارنوالی به این مشکل اساسی با استناد به قوانین دعوا را به پیش ببرد و آن را تحویل محکمه نماید برای لوی سارنوالی دست آورد بزرگی خواهد بود، در این صورت قانونی بودن، یا نبودن و به زبان دیگر وارد بودن یا وارد نبودن دعوا برای مردم قابل درک می گردد. هم اکنون مردم در انتظار چنین روزی نشسته اند؛ زیرا برای مردم شفافیت این تقابل اهمیت فراوان کسب کرده است. در صورتی که این نتیجه این تقابل با شفافیت به انجام برسد بدون شک به تحکیم پایه های حاکمیت قانون کمک خواهد کرد؛ زیرا با تکرار از سوی کمیسیون انتخابات و شکایت های انتخاباتی به رسانه ها گفته شده است که شماری از کاندیدا های مظنون به تخطی های انتخاباتی و برخی از کارکنان این کمیسیون که مظنون به دست داشتن در تقلب های انتخاباتی اند، به سارنوالی معرفی شده اند. در صورتی که سارنوالی کشور بر تخطی های گسترده در پروسهٔ انتخابات پارلمانی کشور سخن می گوید، از موضوع چنین بر می آید که قضیهٔ انتخابات پیچیده تر از آن است که در مورد آن تصور وجود دارد. اگر نتیجهٔ این بررسی ها به نفع کاندیداهای مشخص و حذف کاندیدا های مشخص گردد و هدف از آن جو سازی سیاسی، بازی های مطبوعاتی و انحراف افکار عامه بوده باشد، بر بحران و بی اعتمادی میان مردم و دولت باب جدید گشوده خواهد شد.

صلح با زندانیان

بارها خبر از مذاکرات با طالبان شنیده می شود که بعد از پخش خبر از جانب حکومت افغانستان و طالبان رد می گردد. چندی قبل باز خبری پخش شد که سه تن از افراد مهم طالبان، به کابل آمده و پس از مذاکره با رئیس جمهور کرزی مجددا به پاکستان برگشته اند.

هم طالبان و هم حکومت افغانستان از این ملاقات ابراز بی اطلاعی کرده اند اما مقامات ناتو قبلا گفته بود که برای بعضی از فرماندهان طالب زمینهٔ سفر به کابل را مساعد ساخته اند.

بعد از این جریان ریچارد هالبروک نمایندهٔ خاص امریکا برای افغانستان و پاکستان در سخنانی این مذاکرات را ابتدائی و فاقد اهمیت خواند اما بعدا اسوشیتدپرس گزارش داد که در این مذاکرات سه تن از افراد مهم طالبان مولوی عبدالکبی، مولوی صدراعظم و انوارالحق مجاهد شامل بودند. این سه نفر به وسیلهٔ طیارهٔ ناتو از پاکستان به افغانستان منتقل شدند و با رئیس جمهور کرزی ملاقات نمودند.

در مورد مولوی عبدالکبیر باید گفت که در میان مقامات بلند پایهٔ طالبان وی یک ویژگی خاص دارد. او از نظر محل سکونت مربوط به منطقه یی که قندهار بزرگ خوانده می شود، نیست. یک دلیل این امر اینست که طالبان می خواستند تا مردم جنوب نیز در این تحریک نماینده داشته باشند. بعد از به میان آمدن تحریک طالبان، در مارش نظامی آنان به سوی جنوب، آنها به مقاومت جدی در لوی پکتیا برنخوردند. مولوی جلال الدین حقانی از نیروهای طالبان به جای گلوله با ذبح گاو و گوسفند استقبال نمود. این نکته نیز قابل ذکر است که مولوی عبدالکبیر هم مانند مولوی جلال الدین حقانی از قوم زدران است.

در دوران طالبان او رئیس تنظیمیهٔ زون شرق و والی ننگرهار بود و بعد به سمت معاون اقتصادی ریاست الوزای طالبان مقرر شد. او برای تقویت موقف خود در کابینه، قدرت الله جمال دوست نزدیک خود را به حیث وزیر اطلاعات و فرهنگ مقرر کرد.

اکنون سوال اینست که آیا واقعا مولوی عبدالکبیر با حکومت افغانستان در تماس شده است؟ طالبان این مسئله را کاملا رد کردند و مصاحبهٔ وی را از طریق سایت های انترنتی خویش به نشر سپردند. مولوی عبدالکبیر در این مصاحبه هرگونه تماس با حکومت افغانستان را رد کرد.

اما هنوز هم این شایعه به قوت خود باقیست و به خصوص که سرویس پشتوی رادیو ایران از قول میرزا اسلم بیک، یک مقام مهم سابق نظامی پاکستان که با حلقات استخباراتی در آن کشور رابطهٔ نزدیک دارد گفت که، مولوی عبدالکبیر سفری به کابل داشته است. اینکه طالبان هرگونه مذاکره با حکومت افغانستان را رد کرده اند، این سفر به کابل چه مفهومی می تواند داشته باشد؟

بعد از دستگیری ملا برادر در اوایل سال عیسوی جاری، گفته شد که تعدادی از اعضای شورا، فرماندهان نظامی و والی های طالبان هم دستگیر شده اند. در شمار کسانی که دستگیر شده بودند از مولوی عبدالکبیر هم نام برده شده بود.

اما انوارالحق مجاهد پسر مرحوم مولوی محمد یونس خالص و برادر ذبیح الله مجاهد سخنگوی طالبان مدتها قبل در پاکستان دستگیر شده بود. در مورد مولوی صدراعظم در آن زمان خبری شنیده نشد اما وی از دوستان نزدیک مولوی عبدالکبیر است و به دور از احتمال نیست که او نیز همزمان با دستگیر شدن مولوی عبدالکبیر، دستگیر شده باشد.

مدتی بعد این شایعه به گوش رسید که آصف علی زرداری با تعدادی از رهبران دستگیر شدهٔ طالبان مذاکراتی داشته و به آن ها وعده داده است که به زودی از زندان آزاد خواهند شد.

به نظر می رسد که منظور از آزادی این افراد در حقیقت استفاده از آنان در بازی جدید پاکستان با حکومت افغانستان و امریکایی ها بوده است. اینکه طالبان هرگونه مذاکره را رد می کنند اما این افراد در طیارهٔ امریکایی ها از پاکستان به افغانستان منتقل می شوند، خود نشان می دهد که این کار به خواست حکومت پاکستان صورت گرفته است نه به ارادهٔ طالبان. اگر طالبان قصد مذاکرات رسمی با حکومت افغانستان را می داشتند، هرگز حاضر نمی شدند تا افراد بلند پایهٔ شان توسط امریکایی ها به افغانستان منتقل گردند. و اینکه حکومت پاکستان در این اواخر از به حاشیه رانده شدن این کشور از پروسهٔ صلح در افغانستان شکوه داشته، فقط به منظور انحراف اذهان صورت گرفته است.

اما باید پرسید که زندانیان هرچند در گذشته از مقامات بلند پایهٔ طالبان هم بوده باشند، می توانند از طالبانی نمایندگی کنند که درگیر نبرد با دولت افغانستان اند؟ البته این کار زمانی ممکن است که رهبری طالبان این مذاکرات را تائید نموده و مذاکره کنندگان را نمایندهٔ خود بدانند. رهبری طالبان تا کنون از هرگونه مذاکره با حکومت افغانستان ابراز بی اطلاعی کرده اند. این نکته خود نشان می دهد که اگر مذاکره یی هم صورت گرفته، بدون اطلاع رهبری طالبان بوده است.

اما آیا می توان این مذاکرات را نوعی انشعاب در صف طالبان قلمداد کرد؟ اگر فرض کنیم مذاکره کنندگان به میل خود به این مذاکره حاضر شده باشند و قصد انشعاب از صف طالبان را داشته باشند، با توجه به تجربهٔ ملا عبدالسلام در ولسوالی موسی قلعهٔ ولایت هلمند که با جدا شدن از صف همه افراد خود را از دست داد، می توان گفت که این مذاکرات به انشعاب در صف طالبان منجر نخواهد گردید و فقط سه نفر دیگر به شمار طالبانی که در کابل زندگی می کنند افزوده خواهد شد و بس.

احکام و مسائل قربانی

قربانی یکی از سنت های ارزشمند و دیرینهٔ اسلامی است که ریشه در ژرفای تمام ادیان الهی دارد و قدامت این سنت بزرگ، همپای تاریخ آفرینش انسان در گسترهٔ زمین است. انسان در برهه های مختلف تاریخ برای ابراز عقیدت، ایثار، جان نثاری و سرسپردگی به پیشگاه معبود خویش خواه حق و یا باطل به اشکال گوناگون قربانی کرده است، و زمانی که اسلام به عنوان آخرین دین، از افق مکه بر بشریت تأیید سنت قربانی را از قالب های نا روا و اشکال خرافی آن بیرون نمود و آن را ویژهٔ آفریدگار هستی قرار داد.

نخستین قربانی در تاریخ:

اولین قربانی در تاریخ بشر قربانی دو فرزند حضرت آدم علیه السلام هابیل و قابیل است که به منظور حل معضلهٔ ذات البینی شان به این کار مأمور شدند و حضرت هابیل ارادتمندانه بهترین و زیبا ترین گوسفند خویش را به بارگاه الهی قربانی کرد، اما قابیل قسمتی از گندم ناسرهٔ خود را به مثابهٔ قربانی به پیشگاه معبود پیشکش نمود، و در نتیجه قربانی هابیل قبول و قربانی قابیل رد گردید.

قرآن داستان آنان را این گونه به تصویر کشیده است:

و بخوان برایشان داستان ـ دو ـ فرزند آدم را به راستی، چون پیش کردند قربانی را، پس از یکی آن ها قبول و از دیگری رد گردید...

بزرگ ترین قربانی:

بزرگ ترین قربانی را در تاریخ انسان حضرت ابراهیم بت شکن ـ که همانا ذبح فرزندش اسماعیل باشد ـ به بارگاه پروردگارش تقدیم کرد. خداوند مهربان با ارسال فدیه یی از بهشت جان آن فرزند عزیز را نجات داد و امروزه که در هر نقطه یی از جهان اسلام منظرهٔ زیبای ذبح حیوانات به حیث قربانی مشاهده می شود، در واقع فدیهٔ اسماعیل است که پرداخته می شود، در واقع فدیهٔ اسماعیل است که پرداخته می شود، و هر مسلمانی با ذبح اشتر، گاو و یا گوسفندی مراتب عشق و از خود گذری خویش در راه خدا را به نمایش می نشیند.

قربانی حکمی واجب و فراگیر

هرچند، جای اصلی قربانی مکهٔ مکرمه است و سالانه صد ها هزار حاجی مسلمان در آن سرزمین مقدس صد ها هزار حیوان را به بارگاه خداوند شان قربانی می کنند و این عمل نیکو، یکی از مناسک حج قرار گرفته است، اما از آن جایی که رحمت الهی عام و فراگیر است و برای این که سایر مسلمانانی که توانایی حج کردن ندارند، از این نعمت بزرگ محروم نشده باشند، دین مقدس اسلام حکم قربانی را عام نموده و هر مسلمانی که توان مالی داشته باشد، بایستی در روز دهم ذوالحجه پس از ادای نماز عید اضحی قربانی نماید. کسی که با وجود داشتن استطاعت مالی از این امر خود داری ورزد، در حقیقت از امری واجب سر پیچیده است: چنان که پیامبر فرموده است: شخصی که با وجود وسعت ـ مالی ـ قربانی نکند، به عیدگاه ما نزدیک نشود.

فضیلت قربانی

با توجه به اهمیت و ابعاد تاریخی قربانی، این عمل پسندیده از دیدگاه اسلام دارای فضیلتی بزرگ و ارزشی والا است. چنانکه حضرت رسول اکرم در این زمینه می فرماید: هیچ عملی نزد خداوند در روز نحر ـ دهم ذوالحجه ـ نیکوتر از ریختن خون قربانی نیست...

در جایی دیگر خطاب به فاطمه می گوید: ای فاطمه! برخیز و در کنار قربانی خویش استاده شو، زیرا هر قطره یی از خون آن، که به زمین بریزد، خداوند در برابر آن گناهان گذشته ترا عفو خواهد کرد.

فاطمه پرسید: آیا این مژده تنها برای ما اهل بیت است، یا برای تمام امت؟ پیغمبر فرمود: هم برای اهل بیت ما وهم برای تمام امت.

عمل مسنون برای قربانی کننده

مولانا محمد یوسف اصلاحی یکی از دانشمندان مسلمان و معاصر در ذیل عنوان فوق می نویسد: شخصی که ارادهٔ قربانی دارد، با دیدن هلال ذوالحجه، موی هیچ قسمتی از بدن خویش را نه بتراشد و نه کوتاه کند و ناخن های خویش را نیز نگیرد. و پس از آن که قربانی را ذبح کرد، موی و ناخن خود را اصلاح نماید.

برای کسی که توانایی قربانی را ندارد، نیز بهتر است که در روز قربانی، موی و ناخن های خویش را نیز نگیرد. و پس از آن که قربانی را ذبح کردن، موی و ناخن خود را اصلاح نماید.

برای کسی که توانایی قربانی ندارد، نیز بهتر است که در روز قربانی، موی و ناخن خویش را اصلاح کند و نه ـ موی زیر ناف ـ خود را نیز بتراشد: چه این کار وی نزد خداوند به مثابهٔ قربانی محسوب می شود. طوری که پیامبر در پاسخ مردی که از وی پرسید: اگر نزد من بزی باشد که آن را به قصد شیر دادن کسی برایم داده باشد، آیا آن را قربانی کنم؟ فرمود: نه آن را قربانی نکن، بلکه در روز نحر ـ دهم ذوالحجه ـ موی خویش را اصلاح کن، ناخن هایت را بگیر و عانه ات را حلق نما، با این کار قربانی تو نزد خدا تکمیل می گردد:

حیوانات قربانی

حیواناتی که قربانی آن ها جایز می باشند عبارتند از: شتر، گاو، گاومیش، بز و گوسفند.

گفتنی است که بز و گوسفند را صرف یک نفر می تواند قربانی کند اما در گاو، گاومیش و شتر هفت نفر می توانند شریک شوند، به شرطی که سهم هر یک از شرکا ۱/۷ حصهٔ کامل باشد و هر یک از آنان باید نیت قربانی و عقیقه را داشته باشند، در صورت عدم تحقق این دو شرط، قربانی درست نمی باشد.

عمر حیوانات قربانی

شتر باید پنج ساله باشد. گاو و گاومیش باید دو ساله باشد. گوسفند و بز از یکساله باید کمتر نباشد. البته چوچه گوسفند شش ماهه که از لحاظ جسامت به اندازهٔ یکساله باشد، از این حکم مستثنی است و قربان کردن آن روا می باشد.

ویژگی های حیوانات قربانی

حیوانی که قربانی کرده می شود باید از عیوب ذیل مبرا باشد:

۱ـ کور نباشد. ۲ـ شاخ آن بیخ به گونه یی نشکسته باشد که حیوان را متضرر ساخته باشد. ۳ـ پای حیوان نباید قسمی لنگ باشد که آن را به زمین گذاشته نتواند. ۴ـ دست، پای و سایر اعضای آن قطع نباشد. ۵ـ خیلی لاغر نباشد.

وقت قربانی

روز های مشخص قربانی عبارتند از: دهم، یازدهم و دوازدهم ذوالحجه و یا به سخن دیگر روز های قربانی، روز اول، دوم و سوم عید اضحی می باشد. البته قربانی کردن در روز اول عید اضحی نسبت به دوم و سوم آن از فضیلتی ویژه بر خوردار می باشد.

شروط قربانی

برای وجوب قربانی فقهای مسلمان شرایط زیر را مدنظر قرار داده اند.

۱ـ غنی بودن، شخصی که قربانی می کند باید دو صد درهم اضافه از نیاز مندی خود داشته باشد که این مبلغ در نصاب زکات نیز شرط است و یا اجناسی را دارا باشد که قیمت آن مبلغ مذکور را پوره کند.

۲ـ مسلمان بودن. ۳ـ اقامت در وطن یعنی بر مسافر قربانی واجب نیست.

قربانی از سوی مردگان و اقارب

اگر کسی توانایی مالی داشته باشد و بخواهد از جانب پدر، مادر، مادرکلان، پدر کلان وسایر اقارب خویش در حالت مرگ و یا زندگی آنان قربانی کند، کاری است پسندیده و پاداش آن برایش داده خواهد شد. همچنان قربانی از طرف پیامبر و ازداوج مطهرات موجب خوشبختی و سعادت می باشد.

مسائل متفرقه

- از حیوان قربانی بدون ضرورت نباید استفاده شود. یعنی در سواری و باربری از آن کار گرفته نشود.
- در وقت قربانی، فقط نیت قلبی کفایت می کند، اما خواندن دعا به زبان بهتر است.
- تقسیم گوشت قربانی به سه حصه و سپس توزیع یک حصهٔ آن بر فقرا و مساکین مستحب است.
- دروقت ذبح حیوان کارد و یا چاقوی که توسط آن ذبح صورت می گیرد، باید تیز باشد.
- حیوان در وقت ذبح روی به قبله خوابانده شود، و این دعا را نیز کسی که ذبح می کند باید بخواند: (اللهم تقبل منی، کما تقبلت من حبیبک محمد و خلیلک ابراهیم).
- اگر در گاو و گاومیش و شتر چند نفر شریک باشند تنها باید گوشت را تقسیم نکنند، بلکه سر، پا، گرده، دل و جگر و سایر اعضای آن را شامل تقسیم هفت حصهٔ مساوی تقسیم نمایند.
- اجورهٔ قصاب و یا کسی که برای این کار استخدام می شود، نباید از گوشت و پوست قربانی اعطا گردد.
- دادن گوشت قربانی به غیر مسلمان جایز است، اما دادن آن در بدل مزد ناروا می بشد.
- پوست قربانی را هم می توان به فقرا داد و هم می توان آن را فروخت و پول آن را صدقه داد.
- شخصی که قربانی بروی واجب است الزاماً باید قربانی کند. کسی که قربانی بر او واجب نیست، اما با قربانی نمودن به مشکلی رو به رو نمی شود، بهتر است که قربانی کند.

د اداري اصلاحاتو کمیسیون له لیاری په لوړو څوکیو ټاکنه حقیقت که غولونه؟

د رفیق بحر لیکنه

پداسي حال کي چي په هیواد کي د ناامنیو ډیروالی او له یوی ورځی څخه بلی ته د هیواد مختلفي ولسوالی د دولت څخه وتل دي او له بلي خوا په هره ملي پروسه، لکه ټاکنیزو پروسو کي د ولس یوازي لس سلنه ګډون دی او هغه هم د ملی شورا او ولایتي شوراګانو لپاره د ټوماندانو لامله؛ ځکه که چیري هر کله د ولسمشری ټاکني په جلا توګه تر سره شوي نو ښایي د افغانستان دولت او نړیوالـه ټولنه به د سر په سترګو وګوري چي هیڅوك به دغو پروسو ته راونه وځي او دا ځکه چي له یوي خوا هر خل د ولس ټاکني په انتصاب بدلیږي او له بلي خوا له دولت څخه د ولس باور پاڅیدلی دی؛ ولي چي دولت د خلکو په دندو باندي د ګمارلو په پروسه کي هم له اداري فساد څخه ډك دی او په دولت کي د چالاکو مافیایي کړیو لامله کار د کار وړ خلکو ته نه سپارلی کیږي، د اهلیت او ضوابطو پر ځاي اقرباپروري او روابطو حاکمیت موندلی: د مثال په توګه د هیواد له ټولو څخه سترو ګمرکي لیارو باندي د ګمرکونو رئیسان د شپږم ټولګیو فارغان مقرریږي چي وزیرانو ته په کابل کي کورونه اخلي او نورو ته هم پیسی ورکوی، یا له وزارتونو او والیانو څخه نیولو تر ریاستونو پوري هغه څوك مقرریږي چي د هر پوست ټاکلي بیه دغو مافیایي کړیو ته ورکوي چي د همغوي له برکته هر چا ولیدل چي د ولسي جرګي په ټاکنو کي د ځینو کورنیو دوه او دري تنو هر یو د لکونو ډالرو (چي پخوا یي هیڅ نه لرل) لګښت وکړ او اوس د زر او زور په مټ پارلمان ته هم دغه بي سواده ښاغلي روان دي، چي د دغو حقیقتونو په رڼا کي چي کله ولسمشر ولیدل چي په رښتیا هم په ټوماندانو کي د ولس د استازیتوب، قانوني پوهي او حکومت څارني اهلیت لرونکو رایي درغلی او تالارغی شوي نو پداسي شرایطو کي یي د رسنیو څخه خپره کړه چي له دي وروسته به د وزارتونو په معینیتونو مشتمل ټولو لوړو پوستونو ته ټاکني د اداري اصلاحاتو له کمیسیون څخه صورت نیسي خو افغان ولس دغه کمیسیون هم لا د پخوا څخه پیژندلی دی او پدي غولونه فریب نه خوري چي ګویا په ریښتیا به له دي وروسته نور په دندو ګمارني د اهلیت او لیاقت په بنیاد تر سره کیږي؛ ځکه اوبه له سره خړي دي او چي ورانه ده له خانه ده.

تر څو چي د کرزي په چاپیریال کي په موجودو مشاورینو کي بدلون رانشي، کرزي نشي کولی چي د ولس ریښتوني او اهلیت لرونکي شخصیتونه وپیژني؛ ځکه د کرزي سترګي هم همدوي دي او چي څوك خپله اهلیت ونلري نو د اهلیت لرونکو پیژندنه او تشخیص به څنګه وکړي: له ړندو څخه د لیدلو طمع حماقت دی.

د طالبانو د واکمنۍ د ړنګیدو نهمه کلیزه او د سولې هڅې

ن شفیق

د لړم د میاشتې په شلمه نېټه د طالبانو د رژیم په ړنګېدو سره نهه کلونه پوره کیږي چې نږدې د کمونستي رژیم له ړنګېدو وروسته د مجاهدینو او طالبانو دواړو د واکمنۍ د مودې هومره موده ده، خو د کرزي دولت و نشو کولای چې د افغانانو د نېکمرغۍ او د هیواد څخه د بهر میشتو افغانانو د هجرت او مسافرۍ شپو ته نور د پای ټکی کیږدي.

طالب رژیم چې د دیارلس سوه پنځه اویایم کال د تلې د میاشتې په شپږمه نیټه د ګاونډي هیواد پاکستان د ځینو جنرالانو او سیاسي کړیو په ملاتړ سره د مجاهدینو د واکمنۍ د ختمولو لپاره کله واک ته ورسیده نو د افغانستان ولس د مجاهدینو د ځینو قوماندانانو د ظلمونو څخه په تنګ راتللو سره دغه حرکت ته په ډیر ښه او نېك فال وکتل او د هیواد د جنوب څخه د راتو کیدلي دغه حرکت ملاتړ په ډیرو ځایونو کې وشو خو د طالبانو تنګ نظریو او نامعقولو پالیسو د پنځو کلونو په دوران کې د ولس ستره برخه د خپل نیتې پېښې د امریکا هیواد ته ستر ټکان ورکړ. افغانستان ته یې پام کړ او د دغه رژیم د پرزولو تابیایې ونیوله چې په نتیجه کې د لړم د میاشتې په شلمه نیټه د طالبانو رژیم ړنګ او د مجاهدینو هغه حکومت بېرته د واك ګدی ته ورسیده چې د خپلې واکمنۍ په وروستي وخت کې یې د افغانستان د اسلامی حزب مشر حکمتیار هم له خان سره یوکړی او د صدراعظم په توګه یې کارپیل کړی وو، د مجاهدینو کابل ته په بېرته راتګ سره استاد برهان الدین ربانی د هیواد نظام په لاس کې واخست خو د بن د پریکړې په نتیجه کې د نړیوالې ټولنې په مداخلت او د مجاهدینو په موافقت سره، ددې لپاره چې ړنګ شوې طالب واکمنۍ او خواك ختم شي حامد کرزي ته واك وسپارلی شو او د کابینې څوکۍ د بن د پریکړې د څلورو مطرحو لوریو ترمینځه وویشل شوې خو د حامد کرزی د لنډمهالې، منځ مهالې او بالاخره اوږد مهالې واکمنۍ په دوران کې د نړیوالې ټولنې په رغبت سره په حکومت کې له یوې ورځې څخه بلې ته د مجاهدینو پرځای د لویدیځوالو برخه غوښتنه کېدله چې دي او دی ته ورته نورو عواملو لکه د طالبانو لخوا پیل شوي مقاومت د خپلو لپاره په لومړي سرکې د ایساف او بیا وروسته د ناټو پوځونو ړندو بمباریو. خپلسریو نیولی کړ. چې د هغې له ټولو څخه څرګند ثبوت په ټاکنو کې د ولس له یوې ورځې څخه بلې ته کمه برخه اخستل او د نا امنیو ډیریدل دي. چې دغه ټولو عواملو د طالبانو مقاومت او حرکت ته ګټه ورسوله او د دولت پر خلاف د طالبانو حرکت له یوې ورځې څخه بلې ته پیاوړی شو د ولسمشر کرزي په دوهمه پلا ټاکنیز کمپاین کې د نوموړي په پالیسو کې د دولت له مخالفینو سره د سولې لپار نیول مهم ټکی هم له همدې مجبوریتونو له مخې ځای شو او دولت د طالبانو سره د سولې لپاره پلانونه او پالیسي خپله کړه چې نړیوالې ټولنې هم ورڅخه ملاتړ څرګند کړ. اوس چې د سولې حرکت ته د عملي جامې ورکولو په منظور د سولې عالي شورا هم جوړه شوې ده او د حکومت د ادعاء له مخې په دې لړ کې د طالبانو او حکمتیار اسلامي حزب سره وخت په وخت لیدلي او مذاکرات ترسره شوي دي دا دی د طالبانو د واکمنۍ په ړنګېدو باندې نهه کلونه پوره کیږي خو پداسې حال کې چې د طالبانو یو شمیر پخواني چارواکي د سولې لپاره هلې ځلې کوي بلې خواته وخت ناوخته د عربستان له واکمن او پاکستان او ایران ګاونډیو هیوادونو څخه هم مرسته غوښتل شویده

همدارنګه د افغانستان دولت د تېر یو کال په دوران کې د ټاکنو او وزیرانو په ګمارلو کې هم داسې پالیسۍ غوره کړي دي چې د سولې لپاره لیار هوارولو هڅې معلومیږي خو د دولت مخالفین او د هغوی ملاتړو ګاونډیانو د اعتماد وړ وګرځي چې د ولسي جرګې د ټاکنو نتیجه هم تر ډیره بریده همدغه حقیقت جوتوي او په افغانستان کې د ملګرو ملتونو د پخواني استازي ((کای ایده)) وروستی څرګندوني او هم د نړیوالې ټولنې، امریکا او انګلستان مواقف دا ثابتوي چې د ترهګرۍ (!) پر خلاف روانه جګړه نوره نتیجه نلري او که دوام پیداکړي نو امریکا له ماتې سره مخ کیږي. نو ځکه خو امریکا هم زړه نا زړه د کرزي دولت د طالبانو سره د سولې د هڅو ملاتړ کوي او نه غواړي چې ورسره په ټکر کې واقع شي. داچې آیا دغه هڅې په نتیجه ورکړي او که نه؟ دا به د وخت له تیریدو سره معلومه شي خو هغه څه چې افغانان ورته اړتیا لري هغه سوله او د سولې لپاره د جګړې په لوریو خان پر خلاف ودرول او د مجاهدینو ړنګ شوي حکومت هم ددغه رژیم پر خلاف (چې د پاکستاني استخباراتو او نظامی او سیاسي کړیو په ملاتړ را مینځته شوی وو) خپل مقاومت ته دوام ورکړ چې د سپتمبر د یوولسمې او د ولس د عامو حلکو وژنې او هم د کرزي په حکومت کې د اداري فساد. د ضوابطو پر ځای د روابطو پاللو او د اهلیت پرځای د قوم او خپلوی پالنو پالیسو نورهم د افغانستان ولس د کرزي له دولت څخه بېزاره او فاصله طالبانو لخوا دغه هلې ځلې رد کیږي او د حکومت دغه حرکت بابیزه بولي خو نړیواله ټولنه او د افغانستان دولت ددې کوښښ کوي چې طالبان سولې ته تن کښیږدي او پدې لړ کې له اسلامي هیوادونو او په ځانګړې توګه د سعودي کې د سولې [illegible] په حوت کې لچک پیدا کول او یو بل ته نازل کول دي او د هغو سلیقو او ځانګړتیاو پرېښودل دي چې په جګړه کې ښکیل لوري د یو بل پر خلاف د جګړې استمرار ته هڅوي

تقلب، بخشی از دموکراسی...

قبل از تدویر انتخابات به نظر می رسید که کسانی از قبل برنامهٔ تقلب را ریخته بودند. به گزارش رسانه ها تعداد زیادی از کارت های جعلی رای دهی در کشور های همسایه چاپ و به افغانستان آورده شده بود اما در جریان انتخابات، تعداد کمی از این کارت ها شناسائی شدند. و این نشان می دهد که بخش اعظم از این کارت ها بخیر و عافیت به کار گرفته شدند.

در بعضی از مراکز رای دهی اوراق رای دهی به قدر کافی ارسال نشده بود و در نتیجه تعداد زیادی از مردم نتوانستند رای به صندوق بیاندازند. موضوع بی کیفیت بودن رنگ و مشکلات تخنیکی نیز وجود داشت که بسیاری از معترضین آنرا کاری از قبل برنامه ریزی شده به نفع افراد خاص می دانند.

نکتهٔ دیگری که می تواند مشروعیت این انتخابات را به صورت جدی زیر سوال ببرد اینست که در بعضی از ولایات به خصوص در جنوب کشور، زمینهٔ انتخابات به دلایل امنیتی میسر نشد و به این ترتیب مردم نتوانستند در رای گیری شرکت نمایند. به عنوان مثال در ولایت غزنی ولسوالی هایی که اکثراً پشتون نشین اند به این مشکل مواجه شدند.

تعدادی از کاندیداهایی که از طرف کمیسیون انتخابات شکست خورده اعلام شده بودند طی تظاهرات شان در کابل، کمیسیون مستقل انتخابات را به جانبداری متهم کردند و خواهان محاکمهٔ مسوولین این نهاد به اتهام خیانت شدند.

کمیسیون مستقل انتخابات می پذیرد که تقلب صورت گرفته است اما اکنون سوال اینست که چه کسانی زمینهٔ تقلب را مساعد ساختند؟ بدون تردید مامورین کمیسیون انتخابات در این کار متهمین اصلی اند وگرنه بیش از یک هزار تن از آنان به کمیسیون شکایات انتخاباتی معرفی نمی شدند. آنها با این گونه عملکرد، پروسه یی را که در آن میلیون ها دالر به مصرف رسید، به شکست مواجه ساختند. آنها در حقیقت دیموکراسی نوپا در این کشور را که در اذهان مردم بی اعتبار ساختند.

رئیس کمیسیون مستقل انتخابات آقای معنوی قبل از انتخابات گفته بود در جاهایی که در آنجا امنیت تامین نباشد، صندوق نهاده نخواهد شد. اما در روز انتخابات در بعضی از مناطق نا امن ها به صورت تصنعی ایجاد گردید. در این رابطه مسوولین امنیتی کشور نیز مسوول اند که در آن مناطق وعدهٔ تامین امنیت را داده بودند.

بدنامی یک انتخابات [illegible] تقلب تنها متوجه مسوولین [illegible] کمیسیون انتخابات نیست بلکه می تواند انتخابات [illegible] از جانب حکومت قلمداد گردد و حتی مشروعیت نظامی را که بر بنیاد تفکیک قوا باید عمل کند زیر سوال ببرد. پس وظیفه کمیسیون مستقل انتخابات است به قناعت مردم این امور بپردازد و به کسانی که رای داده اند ثابت سازد که به رای آن خیانت نشده است.

اگر پارلمانی که [illegible] این انتخابات بیرون می آید نتواند از همه اقوام این کشور نمایندگی نماید و مردم به این باور برسند که افراد مستحق و برخوردار از رای مردم از لست به صورت قصدی حذف شده و افراد فرمایشی به این پارلمان راه یافته اند، دیگر کسی علاقه یی به شرکت در رای گیری های آینده نخواهد داشت. همانگونه که در انتخابات ریاست جمهوری چنین طرز فکری به میان آمد و نتیجهٔ آن نیز به شکل حضور کمرنگ مردم در انتخابات پارلمانی اخیر منعکس گردید.

هرچند کمیسیون انتخابات گفته است که انتخابات مجدد امکان پذیر نیست اما سوال اینست که پارلمان آینده که نتیجهٔ انتخابات ۲۷ سنبله به میان می آید خواهد توانست از مشروعیت لازم برخوردار باشد؟

جواب این سوال را باید خود ما بدهیم که تقلب همانگونه که مشروعیت انتخابات ریاست جمهوری را زیر سوال نبرد، مشروعیت این انتخابات را هم خدشه دار نخواهد ساخت زیرا تقلب یک اصل پذیرفته شده در دیموکراسی ماست!!

برخورد ناشیانهٔ قوت...

برگزار گردید، قانون اساسی را نمایندگان مردم تصویب نمودند، مشارکت زنان در عرصه های مختلف چشمگیر شد، جامعهٔ مدنی شکل گرفت، آزادی مطبوعات به میان آمد و بالآخره افغانستان صاحب ارتش و پلیس ملی گردید.

در عین زمان دست آوردهای فوق آن گونه که انتظار میرفت به شکل اساسی انجام نشد و دارای چالش هایی ساختاری و محتوایی نیز می باشد.

نائب دوم مجلس با انتقاد از جامعهٔ جهانی افزود، آنها درک واقعی از جامعه شناسی افغانستان نداشتند و در برخی از موارد ناشیانه عمل کردند که این گونه عملکردها سبب شد، افغانستان به جای این که سیر صعودی داشته باشد، احساسات مردم را بر انگیخت و فرصت های تاریخی را از دست داد. به باور وی، حضور قوای غربی در افغانستان و دنبال نمودن سیاست های چند پهلو، کشورهای منطقه وبه ویژه همسایه های ما را حساس نمود که فضای ایجاد شده عوامل منفی را در قضیهٔ افغانستان تقویت نمود.

وی با انتقاد تند از عملکرد نیروهای خارجی در برخورد با فرهنگ وعنعنات مردم تصریح کرد که عملیات های خود سر قوت های خارجی، سبب مرگ و میر مردم افغانستان گردید و به جای همکاری های متقابل نفرت و انزجار را به بار آورد.

نائب دوم مجلس نمایندگان با یاد آوری به یک خاطره تلخ از برخورد قوت های خارجی با نمایندگان مردم گفت: استنلی مک کرستال فرماندهٔ پیسین قوت های خارجی روزی در مجلس نمایندگان حضور یافت و استراتیژی جنگی را که اوباما، آن را برای افغانستان ساخته بود، می خواست بدون کدام پیش شرط بالای نمایندگان مردم بقبولاند که به اعتراض رو برو شد و برایش گفتم که در تدوین چنین راهکارهای باید با نمایندگان مردم افغانستان، جامعهٔ مدنی وکسانی که از عمق قضایای افغانستان خبردارند، مشورت صورت بگیرد.

در همین حال سید حسین عالمی بلخی عضو مجلس نمایندگان، طی نه سال گذشته تنها تغییرات را در حیات سیاسی کافی نمی داند، وی معتقد است، تا زمانی که در دسترخوان مردم تغییر ایجاد نشود، مشکل مردم عام حل نمی گردد و با گذشت هر روز دامنهٔ بی اعتمادی میان حکومت و مردم افزایش می یابد.

سردار رحمن اوغلی نمایندهٔ مردم فاریاب در مجلس نمایندگان ضمن تأیید تغییرات در عرصه های مختلف، تغیرات اقتصادی را ناشی از اقتصاد مافیایی می داند که از پول های باد آوردهٔ جهان، دولت مردان فاسد افغانستان به سرمایه های سیاه دست یافتند و با گذشت هر روز به شمار بلند منزل های شان در گوشه و کنار شهر های بزرگ افغانستان و حتی دوبی افزوده می شود.

آگاهان به این باور اند که با گذشت نه سال از سقوط طالبان و حضور جامعهٔ جهانی در افغانستان تأثیرات چشمگیری در کاهش فقر و بهبود وضعیت اقتصادی کشور رو نما نگردیده و چالش های که مردم در دههٔ ۷۰ به آن گرفتار بودند تا هنوز فیصدی کم آن حل گردیده است.

هفته نامهٔ

مجاهد

ارگان نشراتي جمعيت اسلامي افغانستان

دور ششم – سال نهم – شمارهٔ بیست و هشتم ۲۲ عقرب ۱۳۸۹ ٦ ذوالحجه ۱٤۳۱ – 13 Nov 2010

● مجاهد می تواند مطالب را ویرایش کند.

● مطالب آمده مسترد نمی گردد.

● آرا واندیشه های مقالات غیر از سرمقاله لزوماً مبین آرا ومواضع جمعیت نیست.

شعار ما

رضای خداوند(ج) هدف ما

حضرت محمد(ص) رهبر ما

قران قانون ما

جهاد راه ما

شهادت در راه خدا از عالی ترین ارزوهای ماست

برخی اعضای مجلس نمایندگان در مصاحبه با مجاهد:

برخورد ناشیانه قوت های خارجی در افغانستان واکنش های داخلی و منطقه یی داشت

نه سال پیش رژیم قهقرایی طالبان، در نیتجهٔ عملیات مشترک نیروهای مقاومت و قوای بین المللی از قدرت بر کنار گردید. طالبان که به حمایت دستگاه های استخباراتی کشورهای معلوم الحال به وجود آمده بودند، نه سال تمام، زندگی را در کام مردم افغانستان به زهر هلاهل تبدیل نمودند. ظلم وتعدی را که رژیم فاشیستی طالبان در نیمهٔ دوم دههٔ هفتاد به مردم افغانستان روا داشتند، هیچ گوش شنوایی آن را نشنید. محورهای مقاومت بارها به جامعهٔ جهانی گوشزد نمودند که افغانستان توسط دستگاه های استخباراتی و نیروهای شریر فراری اشغال شده است. اما به این صداها کسی وقعی نگذاشت.

بر اندازی طالبان یک واقعهٔ تصادفی نبود، بلکه عکس العمل مردم افغانستان و جامعهٔ جهانی ... حملات ۱۱ سپتمبر سال ۲۰۰۱ بود که از سوی تروریزم بین المللی رهبری گردید و طالبان از عاملان آن حمایت می کردند.

امریکا که خود را یکتاز میدان و برندهٔ جنگ سرد می دانست، بی نیاز از رقیب بالفعل به طور ناگهانی درحادثهٔ ۱۱ ستمبر ۲۰۰۱ تحقیر شد. تصمیم شورای امنیت مبنی بر لشکر کشی به افغانستان و انتقام از عاملان آن حادثه، منجر به سقوط لانه های تروریزم و رژیم طالبان گردید.

اما سوال این جاست جنگ که نه سال پیش به رهبری جامعه جهانی شروع شد وتا به امروز ادامه دارد چه پیامدهایی در حیات سیاسی و اقتصادی مردم افغانستان داشت؟ بدون شک طی این مدت مردمی که سال های متمادی رنج کشیدند دارای یک نظام کارا نشدند که شهروند در آن به امکانات اولیه زندگی دست رسی داشته باشد. روی هم رفته نفس سرنگونی طالبان از قدرت در زندگی مردم افغانستان پیامد های خوبی داشت که نمی شود از آن انکار کرد.

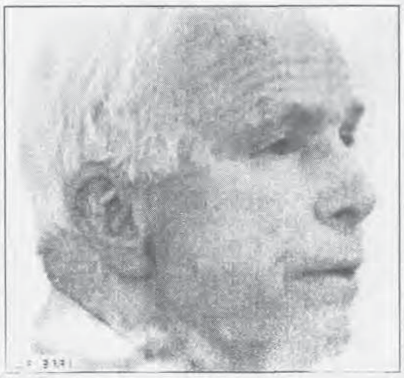
امان الله پیمان نائب دوم مجلس نمایندگان سقوط رژیم طالبان را در سال ۱۳۸۰ خورشیدی نقطهٔ عطف در تاریخ سیاسی افغانستاندانسته، می گوید: با سقوط طالبان برای نخستین بار مردم افغانستان دارای یک نظام مردمی گردیدکه درآن تیپ های مختلف مردم خود را شریک می دانند و این نظام طی نه سال گذشته به دست آورد هایی نائل گردیده است. مسوولان امور از این دست آورد ها، در مراسم مختلف ملی و بین المللی به مباهات یاد نموده آمارهای زیادی را ارائه می دارند.

نائب دوم مجلس تصریح کرد، طی نه سال گذشته چندین انتخابات با کمی وکاستی هایی که داشت

ص۷

سناتور جان مکین در دیدار با آقای کرزی

تصمیم واشنگتن را مبنی بر خروج نیروهای امریکایی در جولای ۲۰۱۱ نادرست خواند

جان مکین سناتور ایالات متحدهٔ امریکا ... هفتهٔ گذشته در دیداری که با آقای کرری داشت گفت. تصمیم واشنگتن مبنی بر آغاز خروج نیروهای امریکایی در ماه جولای سال آینده از افغانستان یک تصمیم نادرست است. وی تصریح کردکه هر گونه کاهش نیرو در افغانستان باید مبتنی بر وضعیت و شرایط باشد.

جان که با دیگر سناتوران در یک نشست خبری شرکت کردند، تعیین ماه جولای سال ۲۰۱۱ میلادی از سوی رئیس جمهور اوباما برای آغاز خروج نیروها از افغانستان را غلط خواند. وی اضافه کرد که این تصمیم پیام نادرست را می رساند و مشکل ایجاد می کند و از رئیس جمهور می خواهیم که خروج نیروها باید متکی به شرایط زمان باشد.

مکین سناتور حزب جمهوری خواه و عضو کمیتهٔ خدمات نظامی سنای امریکا و سه سناتور همراهش هم چنان نگرانی های خود را در مورد افزایش رشوه ستانی در حکومت افغانستان ابراز کردند.

سناتور جان مکین گفت: ما در بارهٔ فساد اداری در تمام سطوح حکومت افغانستان نگران هستیم. ما می دانیم که بدون توجه به این مسایل پیروزی درازمدت را به مخاطره مواجه می سازد.

در این نشست خبری سناتور لیبرمن رئیس کمیتهٔ امنیت داخلی مجلس سنای امریکا گفت، نمایندگان هر دو حزب در کانگرس امریکا حمایت شان را از افغانستان ادامه می دهند، اما این حمایت بدون شرط نه خواهد بود.

انتظاری که مردم امریکا از حکومت افغانستان دارند در شرایط کنونی مبارزهٔ قاطع بافساد اداری می باشد. امریکایی ها به این نتیجه رسیده اند که هر گونه کمک مالی به دولتی که آغشته به فساد باشد کمر مالیه دهندگان امریکایی را خم خواهد ساخت که تحمل ناپذیر خواهد بود.

تقلب بخشی از دیموکراسی افغانیست!

از انتخابات پارلمانی در کشور نزدیک به سه ماه سپری شد اما هنوز نتیجهٔ نهائی مشخص نیست. کمیسیون رسیدگی به شکایت های انتخاباتی تاکنون آرای بیش از ششصد مرکز انتخاباتی را به این دلیل که گویا در آنها تقلب صورت گرفته است باطل اعلام نمود. با این کار حتی تعدادی از کاندیداهای برنده در دور مقدماتی نه تنها به اتهام تخلف از لیست حذف شدند بلکه به سارنوالی نیز معرفی گردیدند. کمیسیون مستقل انتخابات بیش از یک هزار کارمند خود را به اتهام دست داشتن در تقلب به کمیسیون شکایت های انتخاباتی معرفی کرد. این درحالیست که کمیسیون شکایت های انتخاباتی می گوید هنوز رسما چنین لستی به آنها نرسیده است.

کاندیداهای معترض که شکست خورده اعلام شده اند در کابل دست به تظاهرات وسیع زدند. به دنبال این تظاهرات بود که کمیسیون انتخابات اعلام داشت تعدادی از آرائی را به دست آورده که از پروسهٔ شمارش آراء بازمانده بود و اکنون می خواهد این آرای تازه به دست آمده را هم در پروسهٔ رای شماری شامل سازد. به گفتهٔ مسوولین این نهاد، شامل شدن آرای جدید تاثیری بر نتیجهٔ عمومی نخواهد داشت. این سوال به جای خود باقیست که این رای ها تا کنون در کجا بود و چرا از دید مسوولین پنهان مانده بود؟

نظر به شکایاتی که به کمیسیون شکایات انتخاباتی مواصلت نموده بود، آرای تعداد زیادی از مراکز رای دهی بازشماری شده و این پروسه هنوز هم ادامه دارد. در تحولی دیگر، لوی سارنوالی به کمیسیون شکایات انتخاباتی چهل وهشت ساعت مهلت داد تا اسناد تقلب را غرض پیگرد قانونی به این نهاد بسپارد در غیران سارنوالی مجبور خواهد شد تا مطابق به قانون مسوولین این کمیسیون را از وظایف شان سبکدوش نماید. اما کمیسیون انتخابات مدعی است که این کمیسیون مستقل بوده و سارنوالی حق دخالت در امور کاری آنرا ندارد.

سخنگوی رئیس جمهور نیز در جواب به سوالی در همین زمینه گفت که اگر انتخابات موجب تشنج و اختلاف میان مردم گردد، این وظیفهٔ رئیس جمهور است تا در مورد مداخله نماید. از طرف دیگر سخنگوی کمیسیون رسیدگی به شکایت های انتخاباتی می گوید که این کمیسیون زیر فشار افراد زورمند در داخل دولت قرار دارد. البته وی مشخص ساخت که شخص رئیس جمهور در این افراد زورمند شامل نیست.

در انتخابات ۲۷ سنبلهٔ امسال تعداد واجدین شرایط رای دهی که در انتخابات شرکت کردند بسیار کم بود. هرچند گفته شد که دلیل این عدم علاقمندی مردم ترس از ناامنی و خشونت بود، اما در پایتخت، شهر کابل که امنیت برقرار بود نیز رای کمی به صندوق ها انداخته شد. در بعضی از مناطق حتی در شهر کابل نیز خبر از تقلب و تخطی های صریح به گوش رسید.

ص۷